

ПРИМЉЕНО: 13.05.2026

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
ПОСЛАНИЧКА ГРУПА

Орг. јед.	Број	Прилог	Вредност
01	02-1797/26		

Покрет слободних грађана (ПСГ) – Странка демократске акције Санџака (СДА Санџака) – Партија за демократско деловање (ПДД)

13. мај 2026. године

Београд

ПРЕДСЕДНИКУ НАРОДНЕ СКУПШТИНЕ

На основу члана 99, став 7. Устава Републике Србије, члана 40. став 1, тачка 1. Закона о Народној Скупштини („Службени гласник РС“, бр. 09/2010) и члана 190. став 1. Пословника Народне скупштине („Службени гласник РС“, бр. 20/2012 – пречишћен текст) подносимо

ПРЕДЛОГ РЕЗОЛУЦИЈЕ О ОСУДИ ЗЛОЧИНА РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ ИЗВРШЕНИХ НА КОСОВУ, УТВРЂЕНИХ ПРЕСУДАМА МЕЂУНАРОДНОГ КРИВИЧНОГ ТРИБУНАЛА ЗА БИВШУ ЈУГОСЛАВИЈУ, са предлогом да се, сагласно члану 167. Пословника Народне скупштине Републике Србије, донесе по хитном поступку.

НАРОДНИ ПОСЛАНИЦИ

Шаип Камбери

Минела Календер

Ахмедин Шкријељ

ПРЕДЛОГ

ПРЕДЛОГ РЕЗОЛУЦИЈЕ О ОСУДИ ЗЛОЧИНА РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ ИЗВРШЕНИХ НА КОСОВУ, УТВРЂЕНИХ ПРЕСУДАМА МЕЂУНАРОДНОГ КРИВИЧНОГ ТРИБУНАЛА ЗА БИВШУ ЈУГОСЛАВИЈУ

Полазећи од чињенице да су током периода 1989–1999. године институције Републике Србије и Савезне Републике Југославије спроводиле систематску политику дискриминације, репресије и насиља над албанским становништвом на Косову,

Подсећајући на то да је након укидања аутономије Косова 1989. године успостављен систем институционалног апартхејда, репресије и искључивања Албанаца из јавног живота,

Свесна да су током оружаног сукоба 1998–1999. године снаге Војске Југославије, Министарства унутрашњих послова Србије и паравојне формације спроводиле систематску кампању насиља над албанским цивилним становништвом,

Водећи рачуна о томе да је Међународни кривични трибунал за бившу Југославију у више пресуда утврдио постојање „удруженог злочиначког подухвата чији је циљ био насилна промена етничке структуре Косова путем депортација, убистава, прогона и терора над албанским цивилима”,

Потврђујући да су током 1999. године стотине хиљада албанских цивила биле присилно протеране са Косова, док је хиљаде цивила убијено у масакрима широм Косова,

Подсећајући на масакре у Рачку, Меји, Великој Круши, Малој Круши, Сувој Реци, Избици, Подујеву и бројним другим местима,

Потврђујући да су тела убијених албанских цивила тајно транспортована у унутрашњост Србије у оквиру операције прикривања злочина познате као „асанација терена”,

Наводећи да су у Батајници, Петровом Селу, Перућцу и Кижевку откривене масовне гробнице са телима албанских цивила са Косова,

Подсећајући на то да су највиши политички, војни и полицијски функционери режима Слободана Милошевића осуђени пред Међународним кривичним трибуналом за злочине против човечности и кршења закона и обичаја рата на Косову,

Уверена у то да негирање ратних злочина и величање осуђених ратних злочинаца представља озбиљну препреку демократском развоју Србије и помирењу у региону,

НАРОДНА СКУПШТИНА РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ:

1. ОСУЂУЈЕ систематске злочине, прогоне, убиства, депортације и етничко чишћење албанског становништва Косова које су током 1998–1999. године починиле снаге Војске Југославије, Министарства унутрашњих послова Србије и паравојне формације;

2. КОНСТАТУЈЕ да су пресудама Међународног кривичног трибунала за бившу Југославију утврђени злочини против човечности, укључујући депортације, присилна премештања, убиства и прогоне и присилна премештања албанских цивила на Косову;

3. КОНСТАТУЈЕ да је постојао удружени злочиначки подухват чији је циљ био насилна промена етничке структуре Косова путем терора и масовног протеривања албанског становништва;

4. ОСУЂУЈЕ прикривање злочина кроз тајно уклањање тела убијених цивила и њихово сахрањивање у масовним гробницама на територији Србије;

5. ПОДСЕЋА на то да су у Батајници, Петровом Селу, Перућцу и Кижевку пронађене масовне гробнице са телима косовских Албанаца;

6. ОСУЂУЈЕ свако негирање ратних злочина, релативизацију пресуда међународних судова и величање осуђених ратних злочинаца;

7. ЗАХТЕВА од надлежних државних органа Републике Србије потпуно отварање војних, полицијских и државних архива релевантних за ратне злочине, присилне нестанке и масовне гробнице повезане са сукобом на Косову;

8. ЗАХТЕВА наставак истрага о свим масовним гробницама и проналажење посмртних остатака несталих лица и потпуно расветљавање судбине несталих цивила;

9. ЗАХТЕВА да се породицама жртава обезбеди право на истину, правду и институционално признање страдања;

10. ПОЗИВА институције Републике Србије да се јасно дистанцирају од политика деведесетих година и прихвате чињенице утврђене пресудама међународних судова;

11. НАВОДИ да суочавање с прошлошћу представља моралну, правну и цивилизацијску обавезу сваког демократског друштва;

12. ИСТИЧЕ да трајни мир и помирење у региону нису могући без признавања свих жртава и без прихватања истине о почињеним злочинима;

13. ОСУЂУЈЕ сексуално насиље и ратна силовања почињена над албанским цивилима током сукоба на Косову, препознајући их као тешко кршење међународног хуманитарног права и достојанства жртава;

14. ПОЗИВА надлежне институције Републике Србије на пуну сарадњу са међународним и регионалним механизмима за расветљавање судбине несталих лица и идентификацију одговорних структура и појединаца;

15. ПОЗИВА на усвајање образовних, институционалних и друштвених мера које ће допринети спречавању негирања злочина, говора мржње и понављања политика насиља из деведесетих година;

16. НАВОДИ да прихватање чињеница утврђених пред међународним судовима представља важан предуслов демократског развоја, регионалног поверења и европске будућности Западног Балкана и трајног мира између албанског и српског народа;

17. ИСТИЧЕ да признање и осуда злочина не представљају осуду грађана Србије, већ осуду политика, структура и појединаца одговорних за злочине утврђених пресудама међународних судова.

Ову Резолуцију објавити у „Службеном гласнику Републике Србије“.

ОБРАЗЛОЖЕЊЕ

Предлог резолуције о осуди злочина Републике Србије извршених на Косову, утврђених пресудама Међународног кривичног трибунала за бившу Југославију подноси се ради потврђивања опредељења Народне скупштине Републике Србије за поштовање међународног права, владавине права, људских права и принципа демократског друштва.

Током периода 1989–1999. године на Косову је спровођена систематска политика дискриминације, репресије и насиља над албанским становништвом. Након укидања аутономије Косова успостављен је институционални систем искључивања Албанаца из политичког, друштвеног и јавног живота, што је довело до дубоке политичке и безбедносне кризе.

Током оружаног сукоба 1998–1999. године почињени су бројни злочини над албанским цивилним становништвом, укључујући убиства, прогоне, депортације, присилна премештања и друге облике тешких кршења међународног хуманитарног права. Међународни кривични трибунал за бившу Југославију је у више правоснажних пресуда утврдио постојање удруженог злочиначког подухвата чији је циљ био насилна промена етничке структуре Косова путем систематског насиља и масовног протеривања албанског становништва.

Посебно значајну чињеницу представљају откривене масовне гробнице у Батајници, Петровом Селу, Перућцу и Кижевку, где су пронађена тела албанских цивила са Косова, што потврђује постојање организованих активности прикривања злочина.

Усвајање ове резолуције представља моралну, правну и политичку обавезу демократског друштва које тежи суочавању с прошлошћу и изградњи трајног мира и поверења у региону. Резолуција не представља осуду грађана

Србије нити српског народа, већ осуду политика, структура и појединаца одговорних за злочине утврђене пресудама међународних судова.

Предлог резолуције има за циљ:

- афирмацију поштовања међународног права и пресуда међународних судова;
- подршку праву жртава и њихових породица на истину, правду и институционално признање страдања;
- подстицање отварања државних архива и наставка истрага о несталим лицима и масовним гробницама;
- допринос процесу помирења и стабилности у региону;
- јачање демократских вредности и културе одговорности у Републици Србији.

Предлогом резолуције додатно се наглашава потреба осуде сексуалног насиља и ратних силовања почињених током сукоба на Косову, као и значај образовних и институционалних мера усмерених на спречавање негирања злочина и говора мржње.

Усвајање ове резолуције представљало би важан корак ка изградњи демократског друштва заснованог на одговорности, поштовању људских права и прихватању чињеница утврђених пред међународним судовима, што је од посебног значаја за европску будућност Републике Србије и трајни мир између српског и албанског народа.

Имајући у виду наведено, предлаже се Народној скупштини Републике Србије да усвоји ову резолуцију.

I. УСТАВНИ ОСНОВ ЗА ДОНОШЕЊЕ РЕЗОЛУЦИЈЕ

Уставни основ за доношење резолуције садржан је у члану 99. став 1. тачка 7. Устава Републике Србије, којим је прописано да Народна скупштина Републике Србије доноси законе и друге опште акте из надлежности Републике Србије и да врши и друге послове одређене Уставом и законом, као и у члану 8. став. 1. Закона о Народној скупштини („Службени гласник РС”, број 09/2010) којим је, између осталог, прописано да Народна скупштина доноси и резолуцију.

II. РАЗЛОЗИ ЗА ДОНОШЕЊЕ РЕЗОЛУЦИЈЕ

Усвајање ове резолуције представља моралну, правну и политичку обавезу демократског друштва које тежи суочавању с прошлошћу и изградњи трајног мира и поверења у региону. Резолуција не представља осуду грађана Србије нити српског народа, већ осуду политика, структура и појединаца одговорних за злочине утврђене пресудама међународних судова.

Предлог резолуције има за циљ афирмацију поштовања међународног права и пресуда међународних судова, подршку праву жртава и њихових породица на истину, правду и институционално признање страдања, подстицање отварања државних архива и наставка истрага о несталим лицима и масовним гробницама, допринос процесу помирења и стабилности у региону, јачање демократских вредности и културе одговорности у Републици Србији.

Усвајање ове резолуције представљало би важан корак ка изградњи демократског друштва заснованог на одговорности, поштовању људских права и прихватању чињеница утврђених пред међународним судовима, што је од посебног значаја за европску будућност Републике Србије и трајни мир између српског и албанског народа.

III. ПРОЦЕНА ФИНАНСИЈСКИХ СРЕДСТАВА ПОТРЕБНИХ ЗА СПРОВОЂЕЊЕ РЕЗОЛУЦИЈЕ

За спровођење ове резолуције нису потребна додатна финансијска средства из буџета Републике Србије.

IV. РАЗЛОЗИ ЗА ДОНОШЕЊЕ ПО ХИТНОМ ПОСТУПКУ

Усвајањем ове резолуције Република Србија ће показати своју институционалну опредељеност ка суочавању с репресивном прошлошћу и прихватање правоснажних пресуда Међународног кривичног суда за бившу Југославију, Међународног резидуалног механизма за кривичне судове у Хагу, те њиховим прихватањем и поштовањем створени су потребни услови да се усвајањем ове резолуције персонализује одговорност и кривица за почињене злочине, као и прецизира улога осуђених ратних злочинаца у „удруженом злочиначком подухвату“.

ПРИМЉЕНО: 13.05.2026

14.18h

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
ПОСЛАНИЧКА ГРУПА

Pokret slobodnih građana (PSG) - Stranka demokratske akcije Sandžaka (SDA
Sandžaka) - Partija za demokratsko delovanje (PDD)
13. maj 2026. godine
Beograd

Оп. ред	Број	Прилог	Вредност
	0102-1347/26		

PREDSEDNIKU NARODNE SKUPŠTINE

Na osnovu člana 99, stav 7 Ustava Republike Srbije, člana 40 stav 1, tačka 1 Zakona o Narodnoj Skupštini (sl. glasnik br. 09/2010) i člana 190. stav 1 Poslovnika Narodne skupštine br. 20/12 podnosimo

PREDLOG REZOLUCIJE O OSUDI ZLOČINA REPUBLIKE SRBIJE IZVRŠENIH NA KOSOVU, UTVRĐENIH PRESUDAMA MEĐUNARODNOG KRIVIČNOG TRIBUNALA ZA BIVŠU JUGOSLAVIJU, sa predlogom da se, saglasno članu 167. Poslovnika Narodne skupštine Republike Srbije, donese po hitnom postupku.

NARODNI POSLANICI

Shaip Kamberi
Minela Kalender
Ahmedin Skrijelj

PREDLOG

PREDLOG REZOLUCIJE O OSUDI ZLOČINA REPUBLIKE SRBIJE IZVRŠENIH NA KOSOVU, UTVRĐENIH PRESUDAMA MEĐUNARODNOG KRIVIČNOG TRIBUNALA ZA BIVŠU JUGOSLAVIJU

Polazeći od činjenice da su tokom perioda 1989-1999. godine institucije Republike Srbije i Savezne Republike Jugoslavije sprovodile sistematsku politiku diskriminacije, represije i nasilja nad albanskim stanovništvom na Kosovu;

Podsećajući da je nakon ukidanja autonomije Kosova 1989. godine uspostavljen sistem institucionalnog aparthejda, represije i isključivanja Albanaca iz javnog života;

Svesna da su tokom oružanog sukoba 1998-1999. godine snage Vojske Jugoslavije, Ministarstva unutrašnjih poslova Srbije i paravojne formacije sprovodile sistematsku kampanju nasilja nad albanskim civilnim stanovništvom;

Vodeći računa da je Međunarodni krivični tribunal za bivšu Jugoslaviju u više presuda utvrdio postojanje "udruženog zločinačkog poduhvata čiji je cilj bio nasilna promena etničke strukture Kosova putem deportacija, ubistava, progona i terora nad albanskim civilima";

Potvrđujući da su tokom 1999. godine stotine hiljada albanskih civila bile prisilno proterane sa Kosova, dok je hiljade civila ubijeno u masakrima širom Kosova;

Podsećajući na masakre u Račku, Meji, Velikoj Kruši, Maloj Kruši, Suvoj Reci, Izbici, Podujevu i brojnim drugim mestima;

Potvrđujući da su tela ubijenih albanskih civila tajno transportovana u unutrašnjost Srbije u okviru operacije prikrivanja zločina poznate kao „asanacija terena“;

Navodeći da su u Batajnici, Petrovom Selu, Perućcu i Kiževaku otkrivene masovne grobnice sa telima albanskih civila sa Kosova;

Podsećajući da su najviši politički, vojni i policijski funkcioneri režima Slobodana Miloševića osuđeni pred Međunarodnim krivičnim tribunalom za zločine protiv čovečnosti i kršenja zakona i običaja rata na Kosovu;

Uverena da negiranje ratnih zločina i veličanje osuđenih ratnih zločinaca predstavlja ozbiljnu prepreku demokratskom razvoju Srbije i pomirenju u regionu;

NARODNA SKUPŠTINA REPUBLIKE SRBIJE:

1. OSUĐUJE sistematske zločine, progone, ubistva, deportacije i etničko čišćenje albanskog stanovništva Kosova koje su tokom 1998-1999. godine počinile snage Vojske Jugoslavije, Ministarstva unutrašnjih poslova Srbije i paravojne formacije;

2. KONSTATUJE da su presudama Međunarodnog krivičnog tribunala za bivšu Jugoslaviju utvrđeni zločini protiv čovečnosti, uključujući deportacije, prisilna premeštanja, ubistva i progoni i prisilna premeštanja albanskih civila na Kosovu;

3. KONSTATUJE da je postojao udruženi zločinački poduhvat čiji je cilj bio nasilna promena etničke strukture Kosova putem terora i masovnog proterivanja albanskog stanovništva;

4. OSUĐUJE prikrivanje zločina kroz tajno uklanjanje tela ubijenih civila i njihovo sahranjivanje u masovnim grobnicama na teritoriji Srbije;

5. PODSEĆA da su u Batajnici, Petrovom Selu, Perućcu i Kiževaku pronađene masovne grobnice sa telima kosovskih Albanaca;

6. OSUĐUJE svako negiranje ratnih zločina, relativizaciju presuda međunarodnih sudova i veličanje osuđenih ratnih zločinaca;

7. ZAHTEVA od nadležnih državnih organa Republike Srbije potpuno otvaranje vojnih, policijskih i državnih arhiva relevantnih za ratne zločine, prisilne nestanke i masovne grobnice povezane sa sukobom na Kosovu;

8. ZAHTEVA nastavak istraga o svim masovnim grobnicama i pronalaženje posmrtnih ostataka nestalih lica i potpuno rasvetljavanje sudbine nestalih civila;

9. ZAHTEVA da se porodicama žrtava obezbedi pravo na istinu, pravdu i institucionalno priznanje stradanja;

10. POZIVA institucije Republike Srbije da se jasno distanciraju od politika devedesetih godina i prihvate činjenice utvrđene presudama međunarodnih sudova;

11. NAVODI da suočavanje sa prošlošću predstavlja moralnu, pravnu i civilizacijsku obavezu svakog demokratskog društva;

12. ISTIČE da trajni mir i pomirenje u regionu nisu mogući bez priznavanja svih žrtava i bez prihvatanja istine o počinjenim zločinima.

13. OSUĐUJE seksualno nasilje i ratna silovanja počinjena nad albanskim civilima tokom sukoba na Kosovu, prepoznajući ih kao teško kršenje međunarodnog humanitarnog prava i dostojanstva žrtava.

14. POZIVA nadležne institucije Republike Srbije na punu saradnju sa međunarodnim i regionalnim mehanizmima za rasvetljavanje sudbine nestalih lica i identifikaciju odgovornih struktura i pojedinaca

15. POZIVA na usvajanje obrazovnih, institucionalnih i društvenih mera koje će doprineti sprečavanju negiranja zločina, govora mržnje i ponavljanja politika nasilja iz devedesetih godina.

16. NAVODI da prihvatanje činjenica utvrđenih pred međunarodnim Sudovima predstavlja važan preduslov demokratskog razvoja, regionalnog poverenja i evropske budućnosti Zapadnog Balkana i trajnog mira albanskog i srpskog naroda;

17. ISTIČE da priznanje i osuda zločina ne predstavljaju osudu građana Srbije već osudu politika, struktura i pojedinaca odgovornih za zločine utvrđenih presudama međunarodnih sudova;

Ova Rezoluciju objaviti u „Službenom glasniku Republike Srbije“.

OBRAZLOŽENJE

Predlog Rezolucije o osudi zločina Republike Srbije izvršenih na Kosovu, utvrđenih presudama Međunarodnog krivičnog tribunala za bivšu Jugoslaviju, podnosi se radi potvrđivanja opredeljenja Narodne skupštine Republike Srbije za poštovanje međunarodnog prava, vladavine prava, ljudskih prava i principa demokratskog društva.

Tokom perioda 1989-1999. godine na Kosovu je sprovedena sistematska politika diskriminacije, represije i nasilja nad albanskim stanovništvom. Nakon ukidanja autonomije Kosova uspostavljen je institucionalni sistem isključivanja Albanaca iz političkog, društvenog i javnog života, što je dovelo do duboke političke i bezbednosne krize.

Tokom oružanog sukoba 1998-1999. godine počinjeni su brojni zločini nad albanskim civilnim stanovništvom, uključujući ubistva, progone, deportacije, prisilna premeštanja i druge oblike teških kršenja međunarodnog humanitarnog prava. Međunarodni krivični tribunal za bivšu Jugoslaviju je u više pravosnažnih presuda utvrdio postojanje udruženog zločinačkog poduhvata čiji je cilj bio nasilna promena etničke strukture Kosova putem sistematskog nasilja i masovnog proterivanja albanskog stanovništva.

Posebno značajnu činjenicu predstavljaju otkrivene masovne grobnice u Batajnici, Petrovom Selu, Perućcu i Kiževaku, gde su pronađena tela albanskih civila sa Kosova, što potvrđuje postojanje organizovanih aktivnosti prikrivanja zločina.

Usvajanje ove Rezolucije predstavlja moralnu, pravnu i političku obavezu demokratskog društva koje teži suočavanju sa prošlošću i izgradnji trajnog mira i poverenja u regionu. Rezolucija ne predstavlja osudu građana Srbije niti srpskog naroda, već osudu politika, struktura i pojedinaca odgovornih za zločine utvrđene presudama međunarodnih sudova.

Predlog Rezolucije ima za cilj:

- afirmaciju poštovanja međunarodnog prava i presuda međunarodnih sudova;
- podršku pravima žrtava i njihovih porodica na istinu, pravdu i institucionalno priznanje stradanja;
- podsticanje otvaranja državnih arhiva i nastavka istraga o nestalim licima i masovnim grobnicama;
- doprinos procesu pomirenja i stabilnosti u regionu;
- jačanje demokratskih vrednosti i kulture odgovornosti u Republici Srbiji.

Predlogom Rezolucije dodatno se naglašava potreba osude seksualnog nasilja i ratnih silovanja počinjenih tokom sukoba na Kosovu, kao i značaj obrazovnih i institucionalnih mera usmerenih na sprečavanje negiranja zločina i govora mržnje.

Usvajanje ove Rezolucije predstavljalo bi važan korak ka izgradnji demokratskog društva zasnovanog na odgovornosti, poštovanju ljudskih prava i prihvatanju činjenica utvrđenih pred međunarodnim sudovima, što je od posebnog značaja za evropsku budućnost Republike Srbije i trajni mir između srpskog i albanskog naroda.

Imajući u vidu navedeno, predlaže se Narodnoj skupštini Republike Srbije da usvoji ovu Rezoluciju.

I. USTAVNI OSNOV ZA DONOŠENJE REZOLUCIJE

Ustavni osnov za donošenje Rezolucije sadržan je u članu 99. stav 1. tačka 7 Ustava Republike Srbije, kojim je propisano da Narodna skupština Republike Srbije donosi zakone i druge opšte akte iz nadležnosti Republike Srbije i da vrši i druge poslove određene Ustavom i zakonom, kao i u članu 8. stav. 1 Zakona o Narodnoj skupštini ("Službeni glasnik RS", broj 9/2010) kojim je između ostalog propisano da Narodna skupština donosi i rezoluciju.

II. RAZLOZI ZA DONOŠENJE REZOLUCIJE

Usvajanje ove Rezolucije predstavlja moralnu, pravnu i političku obavezu demokratskog društva koje teži suočavanju sa prošlošću i izgradnji trajnog mira i poverenja u regionu. Rezolucija ne predstavlja osudu građana Srbije niti srpskog naroda, već osudu politika, struktura i pojedinaca odgovornih za zločine utvrđene presudama međunarodnih sudova.

Predlog Rezolucije ima za cilj afirmaciju poštovanja međunarodnog prava i presuda međunarodnih sudova, podršku pravima žrtava i njihovih porodica na istinu, pravdu i institucionalno priznanje stradanja, podsticanje otvaranja državnih arhiva i nastavka istraga o nestalim licima i masovnim grobnicama, doprinos procesu pomirenja i stabilnosti u regionu, jačanje demokratskih vrednosti i kulture odgovornosti u Republici Srbiji.

Usvajanje ove Rezolucije predstavljalo bi važan korak ka izgradnji demokratskog društva zasnovanog na odgovornosti, poštovanju ljudskih prava i prihvatanju činjenica utvrđenih pred međunarodnim sudovima, što je od posebnog značaja za evropsku budućnost Republike Srbije i trajni mir između srpskog i albanskog naroda.

III. PROCENA FINANSIJSKIH SREDSTAVA POTREBNIH ZA SPROVOĐENJE REZOLUCIJE

Za sprovođenje ove Rezolucije nisu potrebna dodatna finansijska sredstva iz budžeta Republike Srbije.

IV. RAZLOZI ZA DONOŠENJE PO HITNOM POSTUPKU

Usvajanjem ove Rezolucije, Republika Srbija će pokazati svoju institucionalnu opredeljenost ka suočavanju sa represivnom prošlošću i prihvatanje pravnosnažnih presuda Međunarodnog krivičnog suda za bivšu Jugoslaviju, Međunarodnog rezidualnog mehanizma za krivične sudove u Hagu te njihovim prihvatanjem i poštovanjem, stvoreni su potrebni uslovi da se usvajanjem ove Rezolucije personalizuje odgovornost i krivica za počinjene zločine, kao i precizira uloga osuđenih ratnih zločinaca u „udruženom zločinačkom poduhvatu“.